

En stille sang

Peter Vesth

Men snefnug daled stille ned
og dækked sti og blomsterbed.
Og kirkens gamle klokker klang,
da lød en stille sang.
Jeg havde gået i timevis,
igennem sne og tågedis.
Da kom jeg til en gammel gård,
mærket af trange kår.

En gammel kone bad mig komme ind,
i ly for vinterkulde sne og vind.

Trods fattigdom og megen nød,
så fik vi jule-risengrød.
Og mens jeg drak af et stort glas vin,
så sang hun julen ind.
Hun talte om en svunden tid,
om år med megen kamp og strid.
Men smilte til mig mens hun sang,
en gammel julesang.

Stemmen den var ikke længre stor,
en hjertet det var med i hvert et ord.

Men snefnug daled stille ned
og dækked sti og blomsterbed.
Og kirkens gamle klokker klang,
da lød en stille sang.